

Peterček.

Potoček ribice ima,
metuljčke tihe trate —
naš Peterček pa imel rad
rumene tri bi zlate.

Gradil bi si gradove rad,
oj, bele tri grajščine ...
Pa kdo mu zlate tri bo dal,
rumene tri cekine?

Tam v gozdu poje črni kos,
oj, poje: „Drijo — dri ...
Le pridi k meni, Peterček,
cikine dam ti tri.

Moj kljunček zlat je vso pomlad,
v njem pesmi sladke spijo;
če odprem ga, med svet — juhu! —
vse pesmi poletijo.

Hitijo v gozdič, sedajo
tam na zelene trate;
lovi jih škratec tam — iz njih
rumene kuje zlate.

Le pojdi v gozdič, Peterček,
ujemi pesmi tri!
Iz njih ti skuje škrateljček
tri zlate — drijo — dri ..."

Pač lepo poje črni kos
v prebelih dneh vsekdar;
a kdo verjame pesmim tem?
Oj, Peterček nikdar!

Jos. Vandot.